

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Daňkové a soudců Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci žalobce **Mgr. Ing. M.S., Ph.D.**, proti žalované **Západočeské univerzitě v Plzni**, se sídlem Plzeň, Univerzitní 8, v řízení o žalobě proti rozhodnutí rektora Západočeské univerzity v Plzni, ze dne 10. 9. 2010, čj. PR-P-1174301/06/10/VO

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí rektora Západočeské univerzity v Plzni ze dne 10. 9. 2010, čj. PR-P-1174301/06/10/VO se z r u š u j e a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 2.000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě ke Krajskému soudu v Plzni se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí rektora Západočeské univerzity v Plzni, ze dne 10. 9. 2010, čj. PR-P-1174301/06/10/VO (*dále jen napadené rozhodnutí*), kterým nebylo vyhověno jeho žádosti o zrušení rozhodnutí o poplatku za studium a bylo potvrzeno rozhodnutí Západočeské univerzity v Plzni ze dne 25. 6. 2010, čj. PR-P-1174301/06/10, (*dále jen prvoinstanční rozhodnutí*), jímž byl žalobci vyměřen podle § 58 odst. 3 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), (*dále jen ZVŠ nebo*

zákon o vysokých školách) poplatek za studium částkou 17.646 Kč. Žalobce navrhoval zrušení i prvoinstančního rozhodnutí a přiznání mu práva na náhradu nákladů řízení.

II. Důvody žaloby

2. Žalobce se koncem zimního semestru 2009/2010 rozhodl zanechat studia na Fakultě právnické Západočeské univerzity v Plzni (*dále jen FP ZČU*) z důvodů pracovního vytížení a dopisem ze dne 15. 12. 2009 požádal FP ZČU o ukončení studia. V akademickém roce 2009/2010 se neúčastnil výuky, nesložil žádnou zkoušku ani zápočet, nevykazoval ani jiné aktivity, které by bylo možné za studium považovat. Protože neobdržel na žádost žádnou reakci, odeslal 27. 4. 2010 žádost o ukončení studia v souladu s § 56 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, doporučeným dopisem i na Rektorát ZČU (uvedené dokládá kopii podacího lístku).

3. Dne 25. 6. 2010 vydal rektor ZČU prvoinstanční rozhodnutí o vyměření poplatku za studium, které bylo žalobci doručeno 10. 7. 2010. Dle prvoinstančního rozhodnutí se tvrdí, že žalobci počalo dnem 24. 6. 2010 běžet období šesti měsíců studia nad standardní dobu studia, za které je stanovena povinnost zaplatit poplatek za studium. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí brojil žalobce opravným prostředkem, kde uvedl, že 24. 6. 2010 již nemohl být studentem FP ZČU, protože studia zanechal ještě před okamžikem, než začalo běžet rozhodné období pro vyměření poplatku za studium.

4. Dne 22.9.2010 bylo žalobci doručeno napadené rozhodnutí, ve kterém se rektor nezabýval námitkou žalobce, že zanechal studia před datem 24. 6. 2010, a pouze zmínil univerzální frázi, že neshledal, že by prvoinstanční rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem o vysokých školách. Dle žalobce se odvolací instance obsahem podaného opravného prostředku (resp. žádostí o přezkum) žalobce nezabývala.

5. V následující komunikaci bylo odpovědným zástupcem ZČU žalobci sděleno, že informační systém neobsahuje informace o tom, že by jeho dopisy obsahující sdělení o zanechání studia byly ZČU doručeny. První dopis z 15. 12. 2009 zaslal žalobce obyčejnou poštou, proto není schopen jeho doručení ověřit. Druhý dopis z 27. 4. 2010 však byl odeslán jako doporučený. Žalobce proto poslal 14. 10. 2010 žádost České poště, s.p., pobočka Plzeň 1, o informaci, zda jeho doporučený dopis odeslaný dne 27. 4. 2010 z Frankfurtu byl adresátovi doručen. Pošta potvrdila doručení této zásilky dne 30. 4. 2010. Na základě uvedeného se žalobci podařilo prokázat, že studia na FP ZČU zanechal nejpozději dnem, kdy byla jeho druhá žádost o ukončení studia doručena ZČU, tj. dnem 30. 4. 2010, proto mu nemohlo začít běžet dnem 24. 6. 2010 období studia, za které se vyměřuje poplatek za studium, protože toho dne již nebyl studentem ZČU.

III. Vyjádření žalované

6. Podstatou žaloby není tvrzení žalobce, že by žalovaná vyměřila poplatek za studium nesprávně, ale tvrzení žalobce, že v rozhodném období již nebyl studentem FP ZČU, když toto tvrzení se nezakládá na pravdě. Žalobce byl v rozhodném období studentem a žalovaná

mu po právu vyměřila poplatek za studium podle údajů z matriky studentů, jak je uvedeno v odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí. Skutečnost, zda je osoba studentem, není otázka faktická, ale právní. Statut studenta vzniká zápisem do studia a trvá, dokud nenastane některá ze skutečností stanovených zákonem o vysokých školách (zanechání studia, ukončení studia pro nesplnění požadavků apod.). Tvrdí-li žalobce, že dopisem z 15. 12. 2009 požádal FP ZČU o ukončení studia, žalovaná žádnou takovou žádost neobdržela a žalobce nijak neprokázal, že by takovou žádost fakultě doručil. V žalobě sám uvádí, že toto není schopen prokázat. Dopis z 27. 4. 2010 žalovaná obdržela, ovšem za žádost o zanechání studia jej považovat nelze. Dopis jednoznačně odkazuje na rozhodnutí o vyměření poplatku za studium. Jde o opožděně podanou žádost o přezkoumání rozhodnutí o vyměření poplatku čj. PR-P-10246445/11/09 (jde o další řízení, které nebylo žalobou napadeno a v současné době již probíhá exekuční řízení). Dále je možno z obsahu dovodit, že žalobce žádá o prominutí poplatku. Ani ze závěru podání nelze vyvodit závěr o žádosti žalobce o ukončení studia, neboť žalobce žádost podmiňuje skutečnostmi, které nenastaly. Navíc dle zákona o vysokých školách zanechání studia podmiňovat nelze.

7. Ze sdělení proděkanky pro studijní záležitosti FP ZČU z 20. 1. 2011, čj. DFP-SO-004/2011, vyplývá, že žalobci bylo pravomocně ukončeno studium na fakultě až dnem 17. 12. 2010 a teprve tímto datem přestal být žalobce studentem ZČU. Z citovaného sdělení vyplývá, že ani FP ZČU nepovažuje podání žalobce z 27. 4. 2010 za žádost o ukončení studia.

8. Na základě uvedeného má žalovaná za to, že vyvrátila argument, kterým žalobce brojil proti napadenému rozhodnutí, a prokázala, že byl žalobce do 17. 12. 2010 studentem ZČU. Skutečnosti rozhodné pro vyměření poplatku spojeného se studiem (doba předchozího neúspěšného studia) žalobce, jak potvrzuje v žalobě, nespochybňuje. Poplatek mu tedy byl vyměřen správně a žalobce je povinen jej zaplatit.

IV. Replika

9. Žalovaná vedla s žalobcem správní řízení a tak byla vázána i ustanoveními správního řádu, tzn. i lhůtou pro vydání rozhodnutí (§ 71), povinností oznámit rozhodnutí (§ 72) na žalobcovo podání z 27. 4. 2010 i povinností postoupit podání pro nepřislušnost (§ 12), bylo-li adresováno věcně nepřislušnému orgánu. Podstatou žaloby je tvrzení, že je vyměřený poplatek nesprávný, nezákonný. Jedním z důvodů je to, že v době, kdy mělo začít běžet rozhodné období pro jeho vyměření, žalobce již studentem žalované nebyl. Dalšími důvody nesprávnosti byly důvody procesní (viz žaloba), když se žalovaná např. nezabývala odvolacími námitkami.

10. Je-li otázkou právní, nikoli faktickou, je-li osoba studentem, je vhodné zkoumat, zda byl žalobce osobou platně zapsanou do studia, a pokud ano, zda nenastala některá ze skutečností stanovených zákonem o vysokých školách. S odkazem na čl. 16 odst. 1 a 2 Studijního a zkušebního řádu ZČU z 11. 7. 2008 žalobce uvedl, že měl v akademickém roce 2008/2009 studium přerušeno. Zápis provedený 11. 9. 2009 neobsahoval stanovené náležitosti, nedošlo k volbě a zápisu předmětů, proto je neplatný. Aby byl platný, muselo by být postupováno podle čl. 16 odst. 2, neboť ustanovení odst. 1 stanovuje, že se nelze od způsobu zápisu stanoveného ve Studijním a zkušebním řádu odchýlit. V čl. 16 odst. 7 je

stanovena i sankce za nestihnutí zápisu (nesplnění zápisu minimálního počtu kreditů pro akademický rok) do příslušného akademického roku. Děkan je podle čl. 28 odst. 2 písm. b) Studijního a zkušebního řádu povinen ukončit studium pro nesplnění požadavku. Je tak vysoce pravděpodobné, že žalobce pozbyl status studenta již v roce 2009, neboť nastala skutečnost, se kterou zákon o vysokých školách spojuje ukončení studia, tj. nesplnění studijních povinností podle § 56 odst. 1 písm. b), neboť žalobce nebyl platně zapsaným studentem v akademickém roce 2009/2010. Pokud žalobce i přes uvedené studentem v akademickém roce 2009/2010 byl, muselo k zanechání studia dojít dnem doručení jeho první žádosti o ukončení studia odeslané 15. 12. 2009, případně druhé žádosti odeslané 27. 4. 2010.

11. V § 58 ZVŠ je specifikován poplatek za studium, tedy za nějakou aktivitu, činnost, nikoli za status studenta, jak se domnívá žalovaná. Aby mohl být poplatek osobě vyměřen, musí být současně splněny tyto podmínky: a) musí jít o studenta, b) student musí studovat, c) doba studia musí přesahovat zákonem stanovenou hranici. V akademickém roce 2009/2010 žalobce na ZČU nestudoval (ani nevykonával žádnou podobnou aktivitu). Nenavštěvoval přednášky ani semináře, nezapsal si žádné předměty, nevyužíval služeb žalované (menza, kolej, knihovna). V Plzni se fyzicky nevyskytoval, neboť je trvale zaměstnán v zahraničí.

12. Představitelé žalované tvrdili, že žádné žádosti žalobce o ukončení studia neobdrželi, neexistují o nich záznamy v centrální podatelně ZČU. Nyní žalovaná uvádí, že přece jen nějakou žádost od žalobce obdržela a snaží se s ní spojit jiný obsah, než který s ní spojuje žalobce. Že se jednalo o v pořadí druhou žádost o ukončení studia lze dovodit již z řádku „Věc“. K druhé žádosti žalobce připojil kopii podání z 15. 12. 2009, která by tak měla být součástí správního spisu. Žalovaná byla povinna podle správního řádu, příp. analogie ke správnímu řádu, žalobce jako podatele do 30 dnů od doručení druhého podání informovat o svém rozhodnutí (§ 71 odst. 3 správního řádu). Do dnešního dne tak neučinila. Pokud by tak žalovaná učinila, žalobce by mohl své podání upřesnit, doplnit a věc by se vyjasnila. Protože tak neučinila, nabyl žalobce dobré víry, že studia na ZČU zanechal.

V. Posouzení věci Krajským soudem v Plzni

Z čeho soud vycházel

13. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen s.ř.s.*).

14. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 s.ř.s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť žalobce s tím vyslovil souhlas a žalovaný k výzvě soudu nevyjádřil svůj nesouhlas, soud proto vycházel z fikce jeho souhlasu.

15. Žaloba je důvodná.

Právní posouzení věci

16. Žalovaná vyměřila žalobci prvoinstančním rozhodnutím poplatek za studium částkou 17.646 Kč podle § 58 odst. 3 ZVŠ, podle něhož *[s]tuduje-li student ve studijním programu déle, než je standardní doba studia zvětšená o jeden rok v bakalářském nebo magisterském studijním programu, stanoví mu veřejná vysoká škola poplatek za studium, který činí za každých dalších započatých šest měsíců studia nejméně jedenapůlnásobek základu; do doby studia se započtou též doby všech předchozích studií v bakalářských a magisterských studijních programech, které byly ukončeny jinak než řádně podle § 45 odst. 3 nebo § 46 odst. 3, přičemž období, ve kterém student studoval v takovýchto studijních programech a v aktuálním studijním programu souběžně, se do doby studia započítávají pouze jednou. A v souladu s čl. 14 odst. 1 a 2 Statutu Západočeské univerzity v Plzni (dále jen Statut ZČU), kde je stanoveno: Studentům, kteří studují déle, než je standardní doba studia příslušného studijního programu zvětšená o jeden rok (§ 58 odst. 3 zákona), se v daném studijním programu stanoví poplatek za studium (odst. 1). Poplatek za studium za každých započatých šest měsíců studia činí šestinásobek základu (odst. 2). Konkrétní výše poplatku byla pro akademický rok 2009/2010 stanovena rozhodnutím rektora č. 02R/2009, kde je pod bodem 2 uvedeno: Poplatek za studium podle § 58 odst. 3 zákona č. 111/1998 Sb., v platném znění (dále zákon) a článku 14 odst. 1 a 2 Statutu ZČU, tj. studuje-li student déle, než je standardní doba studia zvětšená o jeden rok v bakalářském nebo magisterském studijním programu, činí na ZČU za každé, byť i započaté šestiměsíční období studia 17 646, - Kč.*

17. V odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí žalovaná uvedla: *Standardní doba studia příslušného studijního programu je stanovena podle čl. 3 odst. 1 Studijního a zkušebního řádu Západočeské univerzity v Plzni, v platném znění, jako součást příslušného studijního programu. Dnem 5. 7. 2008 jste překročil standardní dobu studia aktuálně studovaného studijního programu. Dnem 24. 6. 2010 Vám začíná období šesti měsíců studia nad standardní dobu studia, proto Vám byla podle § 58 odst. 3 ZVŠ a čl. 14 odst. 1 a 2 Statutu stanovena povinnost zaplatit poplatek za studium. Údaje o celkové době Vašeho studia a o překročení standardní doby studia zjistila Západočeská univerzita v Plzni z matriky studentů, kterou je povinna vést podle § 88 ZVŠ. Příslušný údaj je možno na vyžádání sdělit. Uvedené údaje jsou obsaženy též ve Sdružených informacích matrik studentů (SIMS), což je centrální evidence, kterou vede Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Podle těchto evidencí Vám byla do celkové doby studia započítána studia [1] UK Praha – Právnická fakulta, M6805, magisterský, prezenční, zápis 1.9.2000, ukončení 7.10.2006 pro nesplnění studijních podmínek, přerušení 1.9.2001 – 10.10.2002, 9.2.2005 – 23.5.2005 a 31.3.2003 – 25.9.2003; [2] ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI – Fakulta právnická, M6805, magisterský, prezenční, zápis 4.10.2006, přerušení 1.2.2007 – 21.1.2008, 22.9.2008 – 11.9.2009. Výše poplatku za studium byla stanovena v souladu s čl. 14 odst. 2 Statutu a rozhodnutím rektora č. 03R/2010, které též stanoví způsob a formu placení poplatků za studium.*

18. Prvoinstanční rozhodnutí obsahuje poučení o tom, že lze proti tomuto rozhodnutí v souladu s § 68 odst. 4 ZVŠ podat rektorovi prostřednictvím Informačního a poradenského centra (IPC) písemnou žádost o přezkoumání tohoto rozhodnutí, a to do 30 dnů ode dne jeho doručení. Podání žádosti má odkladný účinek.

19. Poučení vychází z ust. § 68 odst. 3 písm. f) ZVŠ, podle něhož *[r]ozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem podle § 58 odst. 3 a 4, musí být vyhotoveno písemně, musí obsahovat odůvodnění a poučení o možnosti podat žádost o přezkoumání a musí být studentovi doručeno do vlastních rukou.* Dále z ust. § 68 odst. 4 ZVŠ, kde je uvedeno, že *[s]tudent může do 30 dnů ode dne, kdy mu bylo rozhodnutí podle odstavce 3 doručeno, požádat o přezkoumání rozhodnutí; zmeškání této lhůty lze ze závažných důvodů prominout. Žádost se podává orgánu, který rozhodnutí vydal. Jestliže je tímto orgánem děkan, může sám žádosti pouze vyhovět a rozhodnutí změnit nebo zrušit, jinak ji předá k rozhodnutí rektorovi. Rektor změní nebo zruší rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu se zákonem, vnitřním předpisem veřejné vysoké školy nebo její součástí. Rozhodnutí o disciplinárním přestupku a o vyloučení ze studia podle § 67 zruší i v případě, že dodatečně vyšly najevo skutečnosti, které by odůvodňovaly zastavení řízení. Žádost o přezkoumání rozhodnutí vydaného podle odstavce 3 písm. f) má vždy odkladný účinek.*

20. Podle § 58 odst. 8 ZVŠ *[r]ozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem podle odstavce 3 nebo odstavce 4 se vydává alespoň 90 dnů před splatností poplatku. Rektor může v rámci rozhodování o žádosti o přezkoumání rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem vyměřený poplatek snížit, prominout nebo odložit termín jeho splatnosti s přihlédnutím zejména ke studijním výsledkům a sociální situaci studenta podle zásad uvedených ve statutu veřejné vysoké školy.*

21. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí žalobce brojil podáním nazvaným *odvolání proti rozhodnutí ve věci vyměření poplatku za studium*, kde žádal o zrušení prvoinstančního rozhodnutí a uváděl, že studium na PF ZČU v zimním semestru akademického roku 2009/2010 z důvodu pracovního vytížení zanechal a tuto skutečnost ZČU dopisem oznámil. Namítal, že tak nemohl dnem 24. 6. 2010 překročit standardní dobu studia studijního programu, protože v letním semestru akademického roku 2009/2010 již nebyl studentem FP ZČU.

22. Napadeným rozhodnutím Rektor ZČU podle § 68 odst. 4 ZVŠ prvoinstanční rozhodnutí přezkoumal a rozhodl *žádost o prominutí vyměřeného poplatku zamítnout a původní rozhodnutí potvrdit.*

23. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je uvedeno: *Neshledal jsem, že by napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s citovaným zákonem, vnitřním předpisem ZČU v Plzni nebo její součástí. Původní rozhodnutí bylo řádně odůvodněno a z toho je patrné, že jste povinen uhradit poplatek za studium v souladu s § 58 odst. 3 zákona o vysokých školách.* V druhém odstavci je uvedeno, že žalobce dnem 5. 7. 2008 překročil standardní dobu studia aktuálně studovaného studijního programu a datem 24. 6. 2010 mu začíná období šesti měsíců studia nad standardní dobu studia, proto mu byla podle § 58 odst. 3 ZVŠ a čl. 14 odst. 1 a 2 Statutu stanovena povinnost zaplatit poplatek za studium. Dále je v odůvodnění uvedeno shodně jako v prvoinstančním rozhodnutí, kde byl zjištěn údaj o celkové době studia žalobce a vyjmenována studia, která byla žalobci započtena do celkové doby studia, včetně všech přerušení studia. V závěru je uvedeno: *Důvody, které uvádíte ve své žádosti o přezkoumání rozhodnutí, nebyly shledány jako relevantní pro snížení / prominutí poplatku.*

24. Z uvedeného je zřejmé, že žalobce využil svého práva a podle § 68 odst. 4 ZVŠ požádal o přezkoumání rozhodnutí, jímž bylo rozhodnuto o vyměření poplatku spojeného se studiem a rektor ZČU (*dále jen rektor*) byl povinen o takové žádosti rozhodnout. V zákoně o vysokých školách je upraven v § 68 odst. 4 postup rektora shledá-li v rámci přezkumu takového rozhodnutí, že bylo vydáno v rozporu se zákonem, vnitřním předpisem veřejné vysoké školy, tehdy jej změnit nebo zruší. Procesní postup v případě, že rektor takový rozpor neshledá, není v zákoně o vysokých školách výslovně upraven. Podle § 68 odst. 1 ZVŠ se *na rozhodování o právech a povinnostech studenta nevztahují obecné předpisy o správním řízení*. Přesto je nutné obdobně jako je tomu v § 68 odst. 2 správního řádu ve výrokové části rozhodnutí rektora uvést řešení otázky, která je předmětem řízení, tzn. je nutné ve výroku rozhodnutí rektora o žádosti o přezkoumání rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem rozhodnout o podané žádosti tak, aby bylo zřejmé, zda jí bylo vyhověno (tzn. změnit nebo zrušit prvoinstanční rozhodnutí) nebo, že žádosti nebylo vyhověno a prvoinstanční rozhodnutí bylo shledáno v souladu se zákonem, vnitřním předpisem veřejné vysoké školy nebo její součástí (tzn. žádost zamítnout a prvoinstanční rozhodnutí potvrdit). V zákoně o vysokých školách je pak upravena ještě možnost moderace výše vyměřeného poplatku a rektor je tak ve smyslu § 58 odst. 8 ZVŠ oprávněn v rámci rozhodování o žádosti o přezkoumání rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem vyměřený poplatek snížit, prominout nebo odložit termín jeho splatnosti.

25. Podnět k přezkumu prvoinstančního rozhodnutí dal žalobce podáním nazvaným odvolání. Podání, které zákon o vysokých školách v § 68 odst. 4 označuje formálně jako žádost o přezkoumání rozhodnutí, má z hlediska materiálního povahu odvolání proti danému rozhodnutí. Žalobce v žádosti o přezkoumání prvoinstančního rozhodnutí namítal (viz odst. 21), že studium na PF ZČU v zimním semestru akademického roku 2009/2010 z důvodu pracovního vytížení zanechal a tuto skutečnost ZČU dopisem oznámil. Namítal, že tak nemohl dnem 24. 6. 2010 překročit standardní dobu studia studijního programu. Jeho argument v odvolání uvedený směřoval k závěrečnému návrhu, aby bylo prvoinstanční rozhodnutí zrušeno. Slovy zákona tedy podle § 68 odst. 4 ZVŠ navrhoval, aby bylo zrušeno rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem, když bylo vydáno v rozporu s § 58 odst. 3 ZVŠ (v rozporu se zákonem) a v rozporu s čl. 14 odst. 1 a 2 Statutu ZČU (vnitřním předpisem veřejné vysoké školy).

26. V dané právní věci rektor o žádosti žalobce o přezkoumání rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem rozhodl tak, že žádost žalobce o prominutí vyměřeného poplatku zamítnul. Rozhodoval tedy podle § 58 odst. 8 ZVŠ o žádosti o prominutí vyměřeného poplatku. Žádost o prominutí vyměřeného poplatku však žalobce nepodal. Jedná se tak o pochybení spočívající v rozporu mezi skutkovým stavem a právním závěrem učiněným žalovanou v napadeném rozhodnutí. Žalovaná tak rozhodovala o jiném předmětu řízení, než jej vymezil svojí žádostí o přezkoumání prvoinstančního rozhodnutí žalobce.

27. Dále soud shledal, že rektor při rozhodování o žádosti žalobce nepřezkoumával, zda bylo prvoinstanční rozhodnutí vydáno v souladu se zákonem a vnitřním předpisem veřejné vysoké školy, jak mu ukládá § 68 odst. 4 ZVŠ, i když to v úvodu odůvodnění napadeného rozhodnutí bez bližšího zdůvodnění deklaroval, ale v rozporu s obsahem žádosti toliko

zopakoval argumentaci uvedenou v prvoinstančním rozhodnutí (viz odst. 23), aniž by se zabýval námitkou žalobce, že studium před datem 24. 6. 2010 ukončil a tuto skutečnost žalované sdělil. Nereagoval na námitku a argumentaci žalobce v podané žádosti o přezkoumání prvoinstančního rozhodnutí, nevypořádal se s ní tak, aby bylo najisto postaveno, zda došlo k porušení § 58 odst. 3 ZVŠ, tedy, zda bylo prvoinstanční rozhodnutí ve smyslu § 68 odst. 4 ZVŠ vydáno v souladu se zákonem a vnitřním předpisem veřejné vysoké školy vzhledem k tvrzení žalobce v žádosti.

28. Z uvedených důvodů soud shledal, že je napadené rozhodnutí v rozporu se zákonem, konkrétně s ustanovením § 68 odst. 4 ZVŠ, proto jsou dány důvody jeho zrušení pro nezákonnost.

Závěr

29. Žaloba je důvodná. Napadené rozhodnutí soud shledal nezákonným, proto jej zrušil podle § 78 odst. 1 s.ř.s. Současně soud podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vyslovil, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení. Žalovaná je ve smyslu § 78 odst. 5 s.ř.s. v dalším řízení vázána právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

VI. Náklady řízení

30. O nákladech řízení soud rozhodoval podle § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., podle něhož *nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl*. V dané právní věci měl žalobce plný úspěch, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce nebyl zastoupen advokátem. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku 2.000 Kč podle položky 14a, bod 2. písm.a) Sazebníku poplatků, přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Náklady řízení tak činí 2.000 Kč. Lhůtu k plnění určil soud podle § 160 odst.1 a místo plnění podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. ve spojení s § 64 s.ř.s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 31. srpna 2012

JUDr. Jana Daňková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová